

FELSŐKRISZTINA

XXIII. évfolyam | 3. szám

FELSŐKRISZTINAVÁROSI KERESZTELŐ SZENT JÁNOS PLÉBÁNIA, 1124 BUDAPEST, APOR VILMOS TÉR 9., TELEFON: 356-0089

SZENTMISÉK RENDJE:

H-K-SZE 7:30 Cs-P-SZO 18:00
VASÁRNAP 7:30, 9:00, 10:30, ÉS 18:00 ÓRAKOR

HIVATALI ÓRÁK:

HÉTFŐN, SZERDÁN, PÉNTEKEN
9:00-TÓL 12:00 ÓRÁIG

Húsvét-Pünkösöd-Te Deum 2020

Kedves Testvérek!

Most, hogy elérkeztünk a tanítási év végéhez, tekintsünk egy picit vissza az elmúlt eseményekre. Az ismert okok miatt nagyböjt derekán bezárult templomunk ajtaja, vagyis megszűnt átmenetileg a közös szentmise megünneplésének és más liturgikus cselekményeknek közösségi megélése. Márton atyával mégis úgy gondoltuk, hogy templomunk ajtaját ne zárjuk be, hiszen Krisztus sem zárta be a Mennysorság kapuját. Úgy vélem, úgy érzem, hogy jól döntöttünk. Fontos volt számunkra, hogy még ha virtuális, illetve „online” módon is – jóllehet a „világháló fogságában” –, de az állandó délelőtti nyitva tartás mellett biztosítsuk a annak lehetőségét, hogy a hívek továbbra is részt vehessenek az Egyház életében. Így kellett a nagyheti szertartásokat is megtartani, a húsvéti Szent Háromnap, a *Triduum Paschalis* liturgiáját azaz, a föltámadás, a kereszténység legnagyobb ünnepét átélni, s ekképpen érkeztünk el Pünkösöd ünnepéhez is. Furcsa egy helyzet.

Most pedig készülünk a *Te Deum*-ra, vagyis a hálaadásra az elmúlt iskolaévéért. De hogyan és miért adjunk ugyan hálát? Mert nyilván emberileg sokunknak nehéz volt így élni, megélni, átélni, túlélni ezt a próbatételt. Kivételesen mindenki plusz terheket rakott ez az időszak. Szülőkre, gyerekekre, tanárookra egyaránt. Az egész társadalom nyögött a szenvedések súlya alatt, a legkisebbektől a legnagyobbakig, szegényt, gazdagot egyformán érintve. Az egész világon... és sajnos, volt, van, lesz még ki tudja mennyi áldozat. Kész csoda, hogy Isten megőrizte minket egészségben, türelemben az ő szeretetében, s hogy nem lettünk depressziósak. Persze a vége felé volt egy pont, amikor már én is úgy éreztem, hogy ezt nem lehet már tovább bírni. Mintha „bebörtönöztük” volna magunkat, gondoltam. Négy fal között bizony az ember hamar meg tud bolondulni. Krisztus viszont nem engedte, hogy a börtönajtó végleg ránk csukódjon, hogy a félelem és a szomorúság felül ne kerekedjen rajtunk. Eszembe jutottak akkor Szent Péter apostol, bátorító szavai: „Szeretteim, ne lepődjétek meg azokon az égő fájalmakon, amelyek megpróbáltatásul értek benneteket, mintha valami hallatlan dolog esett volna veletek. Ehelyett inkább örüljétek, hogy részetek lehet Krisztus szenvedéseiben, hogy dicsősége megnyilvánulása napján majd ujjongva örülhessetek.

Boldogok vagytok, ha Krisztus nevéért szidnak benneteket, mert a dicsőség Lelke, vagyis Isten Lelke nyugszik rajtatok”(1Pt 4,12-14). Mert talán felületesebbek maradtunk volna, ha nem történik semmi. De az Úr megsegített minket, mert: „Sokat kiválasztanak, megtisztítanak és próbára tesznek, ám a gonoszok tovább folytatják gonoszságukat. A gonoszok közül senki se jut el a belátásra, de az értő szívűek meg fogják érteni” (Dán 12,10).

Lehetett hallani olyan hangokat is, amelyek azt sugallták, hogy ezután meg fog változni a világ. Na, erre azonnal felkaptam a fejem, mert egyből látható volt ennek az állításnak önámító volta. Ne áltassuk magunkat testvérek, maradjunk meg csak az igazságban! Ha a világ nem is, de mi igenis változhatunk, sőt, meg is kell változnunk! Hogy világos legyen, mit akarok mondani, álljon itt Szent János apostol jelenéseinek könyvéből egy nagyon is egyértelmű rész, amely mindent, ami egy hamis és hazug jövőképet akar felvázolni nekünk, eloszlát: „Aki igazságtalan, legyen továbbra is igazságtalan. Aki tisztátalan, legyen továbbra is tisztátalan. De aki igaz, járjon továbbra is az igazság útján, és aki szent, legyen továbbra is szent” (Jel 22,11).

Végül Pünkösöd ünnepével látogatott el hozzánk az Úr, hogy a Szentlélek kiáradása által erőre kapjunk, hogy a „Vigasztaló, akit az Atya a nevemben küld” megtanítsa minket minden igazságra, s eszünkbe juttasson mindent, amit Krisztus mondott nekünk (vö. Jn 14,26–29). Bátorság, testvérek, mert az Úr megkímélt minket, enyhülést adott nekünk. Segített minket, hogy reményünket ne veszítsük el, hanem megőrizzük. Pünkösöd ünnepe pedig elmélyíti bennünk a Szentlélek adományait, ajándékait, karizmáit, hogy mi, akik különböző nyelveken beszélünk, Isten csodás tetteit hirdessük, amely mindenkihez egyformán szól. Az Örömhír, az Evangélium megosztása, továbbadása egymás javát szolgálja egységben, hitben, szeretetben, hogy az a tűz, amely az apostolokra lángnyelvek formájában leszállt, melyről Krisztus maga mondja: „Mi mást akarnék, minthogy lángra lobbanjon”! (vö. Lk 12,49) ne megégessen minket, hanem melegítse át szívünket, lelkünket, hogy hitünkben megerősödvé kerüljünk ki ebből a küzdelemből, hálát adva az Atyaistennek Krisztus, az ő Fia által!

Péter atya

Krónika

Az elmúlt, nagybőjti-húsvéti időszak a járványügyi intézkedések miatt elsősorban a virtuális térben zajlott a plébánián. Kivételt képeznek ez alól a 9-12 óra közötti személyes templomlátogatások, melyek alkalmat adtak a híveknek imádkozásra, elmélyülésre, az Oltáriszentségben lévő Krisztussal a liturgián kívüli találkozásra.

Felemelő érzés volt megélni a nagyheti szertartások közvetítését. Egy fiatal, lelkes csapat, Hernády Balázssal az élén, megszervezte és biztosította a technikai lehetőségeket, hogy ki-ki otthonról be tudjon kapcsolódni a liturgiába. A sorozatot a Nagycsütörtök esti szentmise nyitotta, majd ezt követte a Nagypéntek délutáni keresztút, melyet Péter atya vezetett, állomásonként bejátszva a képviselőtestület tagjai által előzetesen felvett imákat. Következett a Nagypéntek esti szertartás, végül Nagyszombaton Húsvét vigíliája. Figyelembe véve, hogy egy-egy számítógépet vagy okostelefont 2-3 ember is nézhetett, adataink alapján alkalmanként több száz hívő vett részt ilyen módon a Szent Három Nap plébániái eseményein. Köszönetet szeretnénk mondani elsősorban Márton atyának és Péter atyának, valamint a közvetítésekben és a liturgiákban szolgálatot vállalóknak: Czibulka Áronnak, Illés Imrének, Hajba Andrásnak,

Hernády Balázsnak, Hernády Miklósnak, Kaibás Gábornak, Kovács Ádámnak, Szócska Ákosnak, Szócska Ernőnek, Török Lászlónak, Török Zoltánnak, a Gitáros Együttesnek és a ministránsoknak.

A vasárnapi szentmisében való részvételt az első hetekben Péter atya homíliáinak Szerdahelyi Csongor által felvett hanganyaga segítette, majd április vége óta már előben, a nagyheti liturgiák platformján volt lehetőség az esti 6 órás szentmisén részt venni. Ezeket felváltva kántor úr, ill. a Gtáros együttes szolgált zenével. A részvételi adatok hasonlóak a nagyheti liturgiákéhoz.

Immár harmadik éve, hogy Húsvétkor nem maradt abba a szombat esti énekes vesperás – egy lelkes csapatnak köszönhetően a húsvéti időszakban is rendszeresen folytatódtak, ezúttal szintén „online” módon.

Nagyon eredményes volt a szintén elektronikus csatornákon meghirdetett gyűjtés: már szűk egy hónap alatt is 4 millió Ft összeget adtak, ill. utaltak a hívek, hogy pótolják a kieső bevételeket, és problémamentessé tegyék a szükséges kiadások folytonosságát.

Június 4-én, csütörtökön délután ½ 5-kor mi is harangszóval emlékeztünk meg a trianoni döntés 100. évfordulójáról.

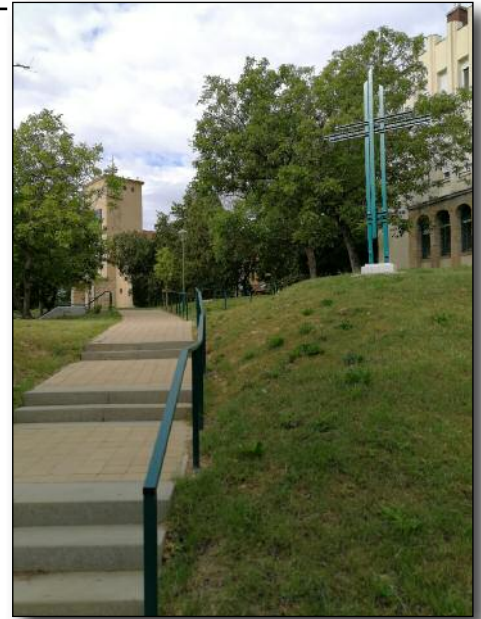

Végül egy szomorú hír: életének 73., papságának 47. évében, március 21-én elhunyt **Vigassy Mihály atya**, aki 2002-től ez év februárig volt „szomszédunk”, a Budapest-Krisztinavárosi plébánia vezetője. A Regnum Marianum papi közösségének tagja volt, négy éven át házfőnökként is szolgálta a közösséget. Nyitott személyisége, mély hite, jó kifejezőkészsége és nem utolsósorban humora, sokunkban hagyott maradandó nyomot. Temetése várhatóan szeptemberben lesz.

Kovács Ádám

Közösségi Házunkról

Az előző számunkban arról írtam, hogy az új tavasz új reményekkel biztat közösségi házunkkal kapcsolatban. Bár a vírus többé-kevésbé elzárt bennünket a plébániától, szerencsére azonban a kivitelezőt nem. A tőle „megszokott ütemben” ugyan, de folytatta a munkát. Végre elkészült az utolsó két oszlop is a kerti világításhoz. Április 22-én egy újabb bejárás során a tervező Müller Ferenc, a műszaki ellenőr, a kivitelező műszaki vezetője és a Főegyházmegye megbízottja ellenőrizte, hogy a tavaly szeptemberi állapotfelmérés során megállapított közel háromoldalas hiány- és hibajegyzék pótlása megtörtént-e. A legnagyobb tétel, a kerítés és a kapu elkészült, bár még némi korrekcióra szükség van. Részben kijavították az akkor megállapított hibákat, és pótolták a hiányosságokat. Ugyan, még így is akadt mintegy húsz apróbb javítanivaló, de már kijelenthetjük, hogy elkészült a ház.

A használatbavételi engedélyhez szükséges dokumentációkat beszereztük, és a napokban a készre-jelentés is megtörténhet. Ha a használatbavételi engedélyt megkapjuk, hosszú vajúdas után birtokba vehetjük a HÁZAT.

A felső kert (a templom és a plébániaépület közötti rész) vonatkozásában még folyik az egyeztetés, mivel itt is vannak minőségi kifogásaink. Ez azonban – mivel független a közösségi ház beruházásától - nem befolyásolja annak használatbavételét.

A fenti folyamatok lezárultával tudunk

majd egy leltárt készíteni arról, hogy az egykori Hulló-Gully-ből hogyan lett a Felsőkrisztinavárosi Keresztelő Szent János Plébánia Közösségi Háza. Mennyi idő (hány év), mennyi pénz, mennyi adomány, mennyi fáradozás, mennyi munka és Márton atya mennyi ősz hajszála kellett ahhoz, hogy álunk megvalósulhasson!

Béres György

Karitásélet a járvány időszakában

Örömmel számolok be arról, hogy a kényszerű bezártság ellenére sok pozitív tapasztalatot szereztem. Ismét bizonyosságot nyert, hogy közösségünkben él a segítő jó szándék, a problémák megoldásának képessége.

Sajnos a járványhelyzet pontosan a szokásos húsvéti tartósélelmiszer-gyűjtés idején kezdődött, így templomunkba is a megszokott adományok töredéke érkezett csak. A felkészülés időszakában már megbeszéltem a kerületünkben működő Fekete István iskola igazgatójával, hogy 6, kifejezetten nagyon nehéz helyzetben élő családjuknak is készítsünk tartósélelmiszer-csomagot. A templomba érkezett adományokból nem tudtunk 6 egységes, értékes csomagot összeállítani, de egy nagylelkű hívőnk 50 ezer forintos adománya, amelyet kifejezetten tartós élelmiszer vásárlására adott, lehetővé tette a probléma megoldását. Ehhez Török Zoli sekrestyésünk hathatós közreműködése is szükséges volt, mert ő fáradságot és időt nem kímélve járta az üzleteket, hogy beszerezze az általam „megálmodott” ajándékokat. Figyeltünk arra, hogy Húsvétra ezek a nagycsaládok az alapvető tartós élelmiszereken kívül a gyerekeknek is örömet jelentő finomságokat – gyümölcskonzerv, keksz, Nesquik kakaó, csokitojás – is megkaphassák. Ezúton is köszönöm Zolinak, hogy az elkészült csomagokat el is szállította az iskolába.

A templomban összegyűjtött élelmiszerek leltározására és a saját időseinknek, családjainknak készítendő csomagok összeállításához és kiszállításához is azonnal jelentkeztek nálunk fiatalabbak, így március 23-án zökkenőmentesen szét is tudtuk osztani az adományokat.

Azonnal kaptam felajánlásokat arra is, ha az időseknek szükséges vásárolni, vagy ügyeket intézni, szívesen segítenek. Nagyon sokan megértették, hogy a karitás csoport tagjai mind a veszélyeztetett korcsoporthoz tartoznak, ők most azzal tudnak segíteni, ha otthon maradnak. Ezért telefonon felhívtam sok olyan patronáltunkat, közösségünk olyan idős tagjait, akiknek ismertem elérhetőségét és felajánlottam segítségünket. Jó volt hallani, hogy örülnek a figyelemnek, de a döntő többség gondjait a közvetlen szomszédok, jó ismerősök megoldották.

Néhány segítségkérő megkeresést kaptam csak, ezeket a korábbi felajánlások segítségével azonnal meg tudtam oldani. Név nélkül írom: volt olyan is, aki nem karitatív alapon kérte a segítséget, ő támogatni szeretett volna valakit a segítség fejében. Mivel eredetileg csak olyan volt a jelentkezettek között, aki ellenszolgáltatás nélkül akart segíteni, abban állapodtunk meg, hogy megy valaki addig segíteni, amíg találok fiatal önkéntest. Megkérdeztem egyik ministránsvezetőnket, tudna-e javasolni olyan fiatal, aki vállal bevásárlást beteg házaspárnak. Azonnal jelentkezett is két fiatalember, bár ők is úgy nyilatkoztak, hogy szívesen, fizetség nélkül is vállalják, így egyikük tehermentesíteni tudta a korábbi családosi segítőt a család teljes megelégedésére.

A cserkészek közül is jelentkezett önkéntes segítőnek egy fiatalember, aki olyan időseknek tudott segíteni, aki ezt a plébánián keresztül kérte.

Állandó karitásfeladatunkat, az idősek otthonának látogatását a kötelező látogatási tilalom miatt nem tudjuk teljesíteni. Társaim telefonon tartják a kapcsolatot a gondozókkal, kérésükre már harmadik alkalommal küldünk finomságot a gondozottaknak. Egyik alkalommal ministránsunkat kértem meg, hogy vegyen valamennyi gondozott részére banánt, majd vigye is el az otthonba. Utalni szerettem volna a vásárlás értékét, de ezt nem fogadta el, ez az ő adománya volt.

A veszélyhelyzet miatt **karitás raktárunkat** március 15-én bezártuk. Az újrainytás időpontjáról a hirdetésekben adunk tájékoztatást.

Mivel a járványhelyzet több családnál eredményezhetett anyagi természetű problémákat, amikről karitás csoportunk nem tudhat, kérjük, hogy bátran jelentkezzenek akár telefonon, akár interneten levélben a karitasz@felsokrisztina.net emailcímen. Akiknek segítségre van szükségük, igyekszünk lehetőségeinkhez mérten segíteni.

Megköszönöm mindazok segítségét is, akiknek szolgálatáról nem tettem külön említést. Ez nem azt jelenti, hogy azok a segítések kevesebbet értek volna, csak a legjelentősebb típusokról kívántam beszámolni.

Ez a helyzet is megerősít abban a reményben, hogy nem marad majd a karitás szolgálat segítő kezek nélkül!

Közösségi életünk a vírus idején

A vírus megrázta az egész világot. Senki nem tudott hatása alól kibújni, sem magánemberként, sem közösségként. A védekezés érdekében kiürültek a közösségi terek. Sajnos a szentmiséket is csak az üres templomban mutathatták be papjaink. Történt mindez a kereszténység legnagyobb ünnepén, illetve az azt megelőző felkészülés, a nagyböjt idején. Plébániánk sem lehetett kivétel. A bezártság, illetve kizártság megváltoztatta plébániánk életét. Elsőként a szkölások kezdeményeztek, Skype-on lehetőség volt a szombati vesperásokban való részvételre. Majd Péter atya és a hangfelvételeket készítő Szerdahelyi Csongor jóvoltából szombat esténként hallgathattuk az adott vasárnap tanítását. Felmerült, hogy a képviselőtestület tartsa meg a nagypénteki keresztutat, ha másként nem, hát virtuálisan. Ebben Kovács Ádám és Hernády Balázs ötletei voltak segítségünkre. Miközben a kamera haladt állomásról-állomásra, az egyes stációk imáit a testület egy-egy tagja olvasta fel az előre, otthon elkészített felvételtől. A sikeres „adáson” felbuzdulva élő-egyenes adásban vehettünk részt a Szent Három Nap liturgiájában, szintén Hernády Balázs, valamint Szócska Ákos és Hajba András által létrehozott technika révén. Köszönjük nekik, és természetesen papjainknak, valamint a liturgiában segédkező ministránsoknak, hogy részesei lehettünk az ünnepi szertartásoknak. Húsvét után is hasonló módon, online miséken vehettünk részt vasárnaponként.

A vírus okozta kényszer rávilágított arra, hogy milyen jó, hogy működik a plébánia honlapja és a „terefere@felsokrisztina.net” levelezőlista is segítségünkre van a kapcsolattartásban. Köszönet érte Kovács Ádámnak és Babics Balázsnak. A járvány alatt keresett lett a plébánia megelevenedett Facebook-oldala is. Lehetőséget adott és ad híveinknek, hogy ha már a templomban, a plébánián nem is tudnak találkozni, legalább a virtuális térben megoszthassák gondolataikat. Ez idő alatt látogatottsága több száz főre nőtt. Köszönet érte Lukách Krisztinának, Hatvani Istvánnak és Hernády Balázsnak. Krisztinának külön köszönjük a hétről-hétre megjelenő Heti Hírlevelet is, amely mára nem csak plébániánk hirdetéseit tartalmazza, de egy-egy gondolattal útravalót is ad a következő hétre.

A rendkívüli helyzet azonban anyagilag is nehéz helyzetbe hozta plébániánkat. A szentmisék elmaradása és általában az otthoni bezárkózás a plébánia költségvetését is közvetlenül érintette a perselypénzek, miseszándékok íratása és egyéb bevételek elmaradása révén. A kijárási korlátozás miatt az egyházi hozzájárulás befizetése is szünetelt. Ugyanakkor kiadásaink nem csökkentek. Ezért Horváth Lászlóné és Csépai Balázs segítségével egy kéréssel fordultunk a hívek felé. **„A plébánia segítségét kéri”** címmel felhívást tettünk közzé, amelyben jeleztük, hogy a havi szinten több, mint 2 millió forintos működtetési költség mellett a bevételünk nem éri el az 1 millió forintot sem. Ezt a felhívás feltettük a honlapunkra és szórólapokat is készítettünk (jelenleg is megtalálható). Nagy örömmel tapasztaltuk, hogy kérésünk meghallgatásra talált. A mai napig a különböző céllal befizetett összegek megközelítik a 7 millió forintot, ami révén biztosított a plébánia működtetése, alkalmazottainak fizetése és a rezsiköltség kiegyenlítése. Hálásan köszönjük híveink nagylelkű adományait és kérjük, hogy továbbra is támogassák egyházunkat.

Béres György

Eucharisztikus szentek X.

Szent Sebestyén

(Kr. u. III. század)

A Római Birodalom keresztény hitéért vértanúságot szenvedő katonájáról, *Sebastianusról* nagyon keveset tudunk. A tizennégy segítő szent közé tartozó egykori tiszt egyes források szerint 250-ben, más adat alapján 298 körül halt meg a kereszténységet akkor még üldöző császárok parancsára. A fiatal férfi talán a mai Narbonne-ból származott, mindenesetre Milánóban szolgált. Kegyetlen megkínzásának és abból történő megmenekülésének története rendkívüli népszerű téma volt a képzőművészetben a korai középkortól fogva. A legenda szerint a hite mellett végsőkéig kitartó katonatisztet megkövezték, majd lenyilagták, ám Sebestyén ebbe nem halt bele, sőt, a történet egyes változatai szerint a rá kilőtt nyilak egy része is hóhérait sebesítették meg. A csodás történetet megörökítette a 13. századi *Legenda Aurea* szövege, számos műalkotás és festmény (talán a legdrámaibb módon Andrea Mantegnáé a 15. században), de Claude Debussy egy kevésbé ismert, 1910-ben komponált zeneműve is. A legenda folytatása szerint egy jólelkű özvegy titokban ellátta Sebestyén sebeit és meggyógyította, de a katonatisztet végül ismét elfogták, agyonverték, s a testét egy csatornába dobták. Tény, hogy a római Via Appia mentén már a korai századokban bazilikát emeltek tiszteletére, amely idővel (*San Sebastiano Fuori le Mura* néven) Róma hét legfőbb templomának egyike lett. Kevésbé köztudott, hogy a vértanú ereklyéinek egy darabkája a budapesti Egyetemi templom alapkövében lett elhelyezve annak barokk átépítése során.

Sebestyénhez már a 7. században imádkoztak a hívők a pestis és más járványok elleni védelemért, mivel a ragályokat, betegségeket már az Ószövetség több szöveghelye (példuál Jób könyve) alapján Isten „nyilaként” képelték el. Kultuszát részben az a Borromeo Szent Károly terjesztette el ismét Európában, aki a nagy milánói pestis (1567) elmúlását is részben Sebestyén közbenjárásának tulajdonította. A fiatal katona így lett a kora újkorra „pestisszent”:

szinte minden fogadalmi emléken (így a képünkön látható óbudain is) ábrázolták, de a Magyarországtól elcsatolt Órvidéken sok helyen önálló emlékoszlopon is megfigyelhető alakja. Székesfehérvárott 1739 óta ünnepélyes körmenettel, búcsúval emlékeznek rá, Egerben pedig ő lett az 1840-ben mecsetből átalakított, a minaret szomszédságában ma is látható egykori ispotály és templom patrónusa. Sebestyén a pápa védelmét szolgáló Svájci Gárda egyik védőszentje, de Ausztriában és Magyarországon is számos érdekes szokás, néphagyomány alakult ki személye körül az évszázadok során, ezek között a böjtöléstől kezdve az állatok kihajtásának tilalmáig sok érdekességet felsorol a tudós „szögedi”, az *Ünnepi kalendáriumot* összeállító Bálint Sándor. Imádkozzunk azért, hogy a járványtól sújtott Európa, s szűkebb pátriája, Milánó fohászai 2020-ban is nyitott fülekre találjanak Szent Sebestyénnél az Örök Boldogságban!

Jakab Péter

Schola-karantén 2020

Egy énekkar nehezen működik az online térben. Két ember hangja sem tud összecsendeni, hát még 30-40 hang! A veszélyhelyzet miatt utoljára március 13-án tarthattunk személyes énekkari próbát. Azóta minden eszközt megragadtunk, hogy ne szakadjon meg közöttünk a kapcsolat, bátorítsuk, biztassuk egymást.

A legelső volt a közös imádság fenntartása. Szombat esténként közösen énekeltük Skype-on a vesperást, és azóta is minden szombaton 18:45-kor összegyűlünk az esti dicséret eléneklésére. Ezek az alkalmak templomunk közösségének valamennyi tagja számára nyitottak, bekapcsolódni a <https://join.skype.com/ba7cU5vRFw2l> címen lehet. Terveink szerint Úrnapijaink fenntartjuk az online vesperásokat, tehát június 13-án lesz az utolsó ilyen alkalom.

Nagyhéten a nagycsütörtöki és nagypénteki lamentációt is így imádkoztuk. Készült egy János-passió felvétel is, amin kórusunk szólistái éneklék a szokásos nagypénteki passiót.

A nagykorús épp a karantén-helyzet kezdetén kezdte volna el a felkészülést a NEK záró-szentmiséjére. Akkor még úgy gondoltuk, igyekeznünk kell, hogy szeptemberre elkészüljünk...

Péntek esténként a rendes próbaidő keretében azóta tartunk is szólampróbákat fiatal karnagy-társaim, Csurilla Patrik, Szádeczky-Kardoss Géza és Bartal Ági vezetésével. Nagy öröm, hogy a középkórus tagjai is csatlakoztak a felkészüléshez, és rendszeresen részt vesznek ezeken a jó hangulatú próbákon!

A kiskórust is szeretnénk volna megszólítani, bár ők az igen sűrű iskolai elfoglaltságok közepette most nehezebben kaphatók külön feladatokra. Számukra Bartal Ági vezetésével korona-gyűjtő akciót hirdettünk. Minden héten egy-egy, az adott időszakhoz, liturgikus alkalomhoz illő tételt kell megtanulniuk, és a felvétel visszaküldésével gyűjthetik a „koronákat”. A tanév végén a győztesek óriási – ehető – jutalomban részesülnek.

Nagyon reméljük, hogy az augusztus közepére tervezett nyári schola-táborunknak nem lesz akadálya.

A felnőttkórus folytatja évekkal ezelőtt tett elhatározását, hogy minden kórustag vállal egy-két scholás vagy schola körébe tartozó fiataalt, akiért rendszeresen imádkozik.

A sűrű internetes levélváltások ellenére nagyon várjuk már a személyes találkozást! Most még jobban megmutatkozik, milyen sokat jelent a közös éneklés, a hetente ismétlődő együttlét, a hangulatos beszélgetések.

Szeretnénk ismét az oltár mellé állni, együtt imádkozni, bekapcsolódni a liturgiába, megszólaltatni annak énekeit.

Tőkés Tünde

Öröm volt hallani a többieket

Húsz éve alakult házascsoportunk, melyet hitünk kérdéseivel foglalkozó önképzőkörnek is nevezhetnénk.

Jelenleg 17 tagja van:

Hernády Tamás és Rita, Kovács Ádám és Margit, Láber István és Zsuzsa, Mózessy Egon és Éva, Stipkovits Árpád és Marianna, Szerdahelyi Csongor és Gabi, Tóth Zoltán és Teca, Oláh Enikő, dr. Szócs Gábor, Baska György.

Évente 8 alkalommal, a nyár és december kivételével minden hónap utolsó szerdáján a plébánián találkozunk.

Éves témát választunk, idén Jézus példabeszédei kerültek sorra. Minden alkalommal más házigazda vezet fel a témát, tartja meg gondolatébresztő rövid előadását, de a lényeg a beszélgetésen, a közös gondolkodáson van.

Az estét agapéval zárjuk.

A karantén miatt márciusi és áprilisi esténket Ádám jóvoltából és műszaki segítségével Skype-on, hangösszeköttetéssel tudtuk megtartani.

Technikai felkészültségünk különbözősége miatt voltak kisebb zökkenők, de így is jó volt, öröm volt hallani a többieket.

A tagok többsége otthonról tud dolgozni, ez a munkamódszerek gyors átszervezését igényelte, de többen megfogalmazták, hogy a nehézségekben mégis öröm a családok együttléte, közös étkezéseik, beszélgetéseik.

Árpád és Mariann visszajelzése: „Szüleinkkel, gyerekünkkel való kapcsolatunk intenzívebbé vált, naponta többször telefonáltunk, hogy megtudjuk, mire van szükségük. Ez idő alatt született meg második unokánk!”

Ádám és Margit gondolatai: “Örülünk, hogy sikerült fenntartani a rendszeres csoporttalálkozót, tudtunk előszóban beszélgetni. Bennünk nem vezetett hiányérzethez, a lényeg megadta: a közösségtudat fennmaradása, a gondolatok cseréje megvolt.”

A szép televíziós miseközvetítések ellenére szerintem már sokan várjuk, hogy újra a templomunkban lehessünk a szertartás részesei.

Baska György

Kincsek a Világhálón 2. rész

Ebben a rovatunkban olyan honlapokra és alkalmazásokra szeretnénk felhívni a figyelmet, ami hasznos tartalommal bír, vagy lelki épülésünkre szolgálhat.

<https://www.facebook.com/felsokrisztina/>

Plébániai közösségünknek is van Facebook oldala. A karantén ideje alatt különösen nagy szolgálatot tett / tesz ez a felület, hogy megőrizhessük a kapcsolatunkat egymással és a templomunkkal, hiszen ezen az oldalon érhető el a vasárnapi szentmise közvetítése. Emellett a szerkesztők jóvoltából megjelennek itt a közösség érdeklődésére számot tartó hivatalos és könnyedebb hírek és információk.

<https://evangelium.katolikus.hu/>

Ezen az oldalon minden nap elolvashatjuk az aktuális evangéliumi szakaszt, ami az aznapi szentmisén is felolvasásra kerül. Horváth István Sándor atya, zalalövői plébános és keresztény író készíti ezt az oldalt. Az ő aznapi elmélkedését is elolvashatjuk az igehely után, valamint egy rövid imádságot. Én nagyon sokszor úgy kezdem a napot, hogy megnyitom ezt az oldalt.

<https://www.facebook.com/zsurjatekok/> és <https://www.zsurjatekok.hu/>

Hihetetlen sok kreatív gyerekjáték és kicsikkel is elkészíthető recept található ezen az oldalon, melyet plébániánk egyik lelkes anyukája készít. Nekem a legjobban az tetszik benne, hogy mindegyik játékot, ötletet ki is próbálják, és vicces képekkel illusztrálják. Nem a netről letöltött stockfotókat használnak, hanem saját fényképek teszik élővé az oldalt. A kezdődő vakáció egyik kimeríthetetlen ötlettára lehet ez mindenki számára, aki szeretné tartalmas szórakozással lekötöni porontyait.

Muhi András

Online tavaszi portya

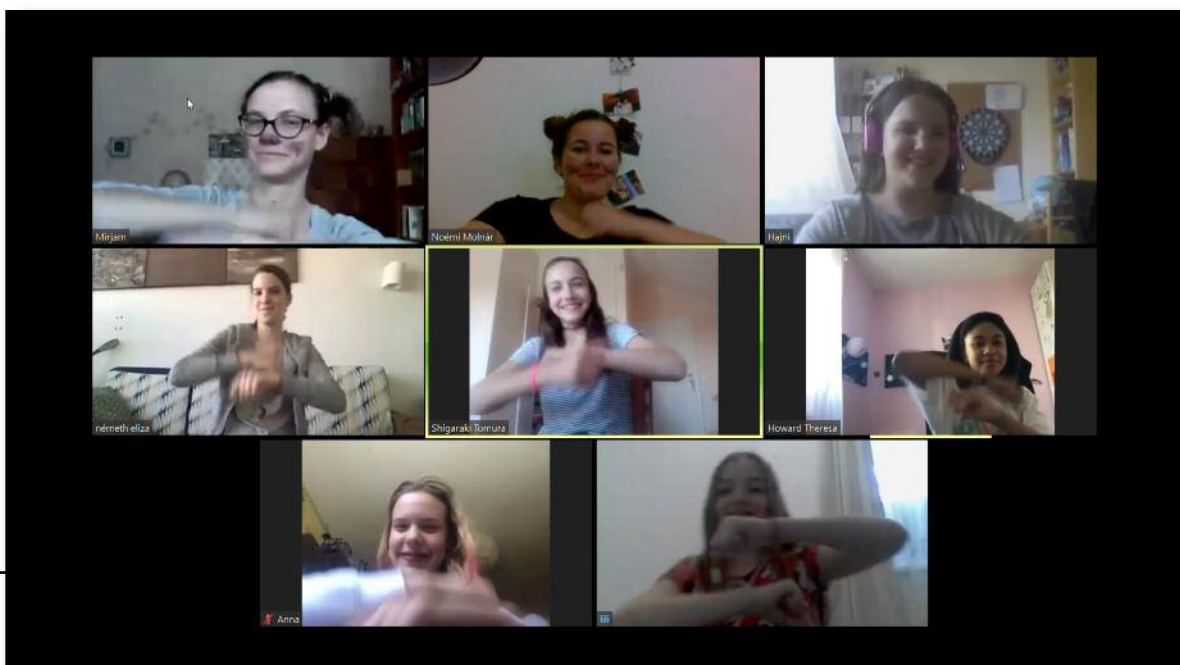
Csapatunk idei tavaszi portyájára rendhagyó módon, a virtuális térben került sor. Erről írt beszámolómat tartja kezében az olvasó.

A járványhelyzet súlyosbodásával személy szerint lemondtam az idei tavaszi portyáról, így igencsak meglepődtem, mikor kiderült, a szervezése nem állt meg. Érdeklődve vártam hát a portya kezdetét jelölő pénteki napot.

A portya kezdetével a Macskafogó című magyar rajzfilm világába csöppentünk, mint az egértársadalom megmentésére hivatott Intermouse ügynökök. Ezt a célunkat egy játékos, több napot felölelő pontgyűjtő versenyen keresztül érhettük el, mely során a különböző őrök mindet megtettek a kapott feladatok minél hatékonyabb megoldásáért és a folyamatos figyelem fenntartásért, hiszen az éberebbek értékes „sajtpontokat” gyűjthettek. A programok váltakozását a portya honlapján tudták követni a résztvevők. A különös helyzet ellenére a napirend alig változott, majdnem minden a megszokott módon zajlott le. Reggeli tornával és imával kezdtünk, aztán jöttek a programok, majd ebéd, amihez imát is kaptunk. Étkezés után jött a megérdemelt délutáni pihenő, majd megint programok, végül vacsora és esti mese, valamint ima és az idősebbeknek még egy kis esti program. A két és fél nap alatt mi, résztvevők rengeteg érdekes, hasznos feladatot kaptunk (persze ki-ki korosztályának megfelelőt), volt rejtvényfejtés, origami, egy kis testmozgás, tanultunk a hazai állat- és növényfajokról, a stabil oldalfekvésről, de ki kellett venni a részünket a házimunkából is, kellett ablakot mosni és főzni, az egyik legjobb feladatnak pedig a saját macskafogó tervezése bizonyult. Egy szó, mint száz, sok dolgunk volt, sőt számomra ez volt az egyik legsűrűbb (és így legizgalmasabb) portya, annak ellenére, hogy a normális portyákon megszokott túrák, nagy közös játékok (például a méta), valamint saját magunk által kitalált szórakozások, a portya jellege miatt hiányoztak, helyüket a sok és sokféle, a furfangunkat és eszünket igénylő játék vette át. Érdekes volt megfigyelni, hogy még egymástól ilyen fizikai távolságban is milyen jól együtt tudtunk működni az egyes feladatoknál, részben a technika, részben pedig a gyakorlatunk segítségével. Eközben folyamatosan gyűrtük le a macskák által elénk helyezett akadályokat és persze közben nagyon jól éreztük magunkat.

Az egész hétvégés lelkesedés meghozta gyümölcsét, hisz vasárnap délután megtudtuk: elkészült a macskafogó, így megmentettük az egértársadalmat. A rendhagyó és – remélem - megismételhetetlen portyát a plébánia által közvetített szentmise zárta.

Gödry Balázs Gergely

Körkérdés

Hogyan töltötték az elmúlt időszakot? Erről kérdeztük volt papjainkat és a nálunk már régóta miséző

Pákozdi István atyát.

Pap a „karanténban”

Igen szerencsésnek mondhatom magamat, mert abban a kis kollégiumban, ahol jelenleg élek, maradt 4-5 egyetemista fiú, akik a szakdolgozatukat írják, vagy valamilyen körülmény miatt nem tudtak hazamenni. Ők minden misémen itt vannak, így a szent három napot, a húsvéti ünnepeket nem remeteként éltem meg magányban, hanem egy kis közösségben, ami olyan, mint egy rendház (manapság sajnos, vannak olyan szerzetesrendek, ahol csak két-három tag van, mi ennél nagyobb közösség vagyunk). Magánmisét (sine populo) latinul – amit olykor szeretek végezni, mert én még a régi generációból vagyok... – csak ritkán tudtam bemutatni, olyankor, ha a fiúk tovább szerettek volna aludni. De mindennap miséztem a kis kápolnánkban. Ezek a katolikus egyetemista fiúk vallásosak, teljesen önként vezették be az esti kompletórium (a zsoltosma napzáró imája) gyakorlatát, amin most én is

igyekszem minden este ott lenni.

Azért, hogy minél kevesebbet kelljen kimennünk, minél kevesebb emberrel érintkeznünk, én főzök, olykor ipari mennyiséget, mert a serdülő ifjak azért esznek... Szombatokon hajnalban piac, máskor 9-12-ig Auchan Budaörsön és máris megvan minden, ami kell. Mivel ötvenéves koromban kezdtem el főzni, ami már régebben volt (édesanyám mindig kiküldött a konyhából, „ez nem neked való, fiam” – mondta), hát már tudok egy-két ételt elkészíteni, főként a leveseim jók (azt mondják). Most a járvány idején aztán olyan ételeknek is nekibátorkodom, amiket sose főztem még. Dicsérték pl. a rakott krumplit, hogy jól meg van tűzdelve kolbásszal! Még sütöttem is egyszer-kétszer. Általában van desszert is valami (pl. gyümölcssturmix), és esténként egy kis pohár bor... Szóval így elvagyunk!

A karantén-idő, hogy egy pap nem végez közösségi tevékenységet, alkalmas a mindig húzódó, elintézendő dolgok megtételére. Egy négyszáz oldalas, kiadásra kerülő teológiai könyvet rendeztem sajtó alá, szakdolgozatokat értékeltem a Sapientia Hittudományi Főiskola számára, ahol tanítok, átnézem a felgyülemlett cd-jeimet, irataimat rendezem, stb. Többet imádkozom, valahogy most mindenre van idő, nem kell pontosan megjeleneni sehol, nagy a nyugalom; valaki azt mondta: ez egy ingyen szanatórium.

Az Egyetemi Lelkészség egész élete a közösségi eseményekre épül: csütörtökönként általában 200-an vannak, van Jegyesiskola, Katekumenátus, idősebbek csoportjai stb. Ezek most zoom, vagy Skype-formában zajlanak, többször tartok ún. „imasarkot” nekik esténként, tudom, hogy rendre tartják egymással a kapcsolatot, ami megnyugtató, hogy a köztük létrejött barátságok nem halnak el. Persze, azért hiányzanak az alkalmak; a nemrég épült közösségi termünk üres, a Magyar Szentek templomában sincs egyetemista mise stb.

Mindent összevetve ez a járvány-helyzet nem véletlen, az Úr Isten „fintora” az emberiség számára, a papság, az Egyház számára is: egy pillanat alatt megváltozhat az életünk, nem élhetünk úgy, mint eddig. Jó arra is gondolni, hogy a járvány elmúltával sem áll vissza a korábbi normális élet, sok minden változni fog. Én erre fel vagyok készülve. Mivel nem éltem meg háborúkat, mint korábban a szüleim, de hallottam tapasztalataikat, valamiképpen az újrakezdésre, a módosításokra, az újraszervezésre, az „újjászületésre” kell elkészülnünk! És nem ez az egész keresztény életünk lényege is? Jézus Krisztus feltámadása által állandóan születő, megszülető, megtisztuló, felemelkedő, újrakezdő nép vagyunk. Számomra ezt a tapasztalatot nyújtja mindaz, ami az elmúlt hetekben, hónapokban történt.

István atya

Tapasztalatok a koronavírus járványról

Az elmúlt hónapokban soha nem gondolt tapasztalatokat élhettünk át. Azt gondolom, hogy mindannyiunkban ott vannak az emlékek, hogy milyen kiszolgáltatottá tud lenni az ember, de éppen ez a helyzet sokunkat még inkább a Jóisten felé fordított.

Én úgy éltem meg ezt az időszakot, hogy az első két hét egészen jó volt, úgy éreztem, mintha lelki gyakorlaton lennék, megállt körülöttünk a rohanó világ.

Közben láttuk, hogy a húsvétot nem tudjuk a megszokott ünnepélyességgel megtartani. Hiányzott a hívekkel való személyes kapcsolat, nem látogathattam az elsőpéntekes időseket, betegeket, és ami a legfájóbb volt, hogy a gyerekekkel nem találkozhattam a hittanórákon, csak „onlájnon”...

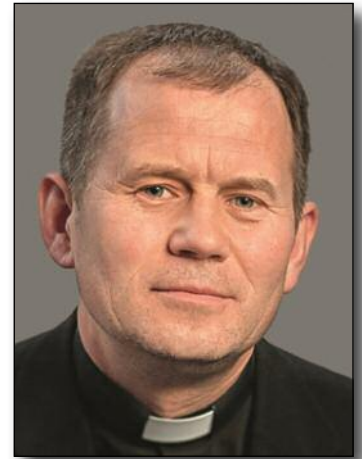
De azért éreztem, éreztük, hogy az Isten ebben a rendkívüli helyzetben is velünk van. Minden délután 3-tól 4-ig szentségimádást tartottam, imádkoztam a betegekért, orvosokért és ápolókért.

És lám, sokunk imádságának az eredménye, hogy a hit ereje által megszabadulni látszunk ettől a láthatatlan ellenségtől.

Jó érzés töltött el, hogy milyen sokan összefogtak Magyarországon és az egész világon a bajban, jó lenne, ha ez az összefogás a békésebb időben is folytatódna, bízunk benne, hogy így lesz, mert Isten bíz bennünk, mi is bízunk Benne és egymásban!

Szeretettel és imádsággal:

László atya, volt felsőkrisztinavárosi káplán
Nyergesújfalu, 2020. május 29.

Kedves Felsőkrisztina!

Kisap voltam, és valamelyik morális órán feltettük a kérdést Hollai Antal atyának, hogy mit csinálnak az elöljárók, amíg a kisapok távol vannak? Egyszerű, sajátos válasza az volt, hogy folyamatosan sírnak... Persze akkor jót derültünk, de most kezdem megélni a munkánélküli pap, illetve részmunkaidős pap nehézségeit...

Nehéz a tehetetlenség, hogy ez a félév tervek és álmok megvalósítása nélkül telik... mármint most nehezebb a híveket meghívni a csoportokba, mélyíteni a barátságokat, látogatni a családokat...

Kénytelen egy kicsit önmagával foglalkozni a pap... és ez egy kicsit a lelki mélyülés időszaka (most már biztos, hogy nincs szerzetesi hivatásom 😊)

A hirtelen feladatok után (miskolczi levél a híveknek, weboldal frissítések, digitális hittan, ...) elővettem néhány mindig halogatott feladatot. Rendet rakni a könyvek közt, kamrából kidobni a szemetet, stb... és egy caminós könyv volt a szobámban, amit kb. 2 éve akarok megfejteni, hogy miről szól. Mármint kézzel írták, ügyes grafikákkal, de spanyol nyelven. Le tudom-e fordítani a spanyolt? (Kosztolányi szerint 40 éves kor után az ember tud spanyolul...)

Valami sikerült...

Lehet, hogy teljesen másról szól. De azért így is szórakoztató.

Küldök egy oldalt a könyvből.

(Azt mondják, hogy az orgonásípok is kaptak maszkot a járvány miatt.)

Isten áldjon benneteket!

Imával:

Józsai atya

A jelen helyzetből kihozni a legtöbbet

Mielőtt a karantént bevezették volna, teljesen kitöltötte az időmet a feladataim mennyisége. Érdekes élmény volt, amikor egyik napról a másikra nagyjából minden programot ki kellett húzni a naptáramból. Egyszerre volt veszteségélmény, mivel nagyon jó és épületes események maradtak így el, és felszabadító is, mert tényleg alig volt szabadidőm azokban a hónapokban. Az átállás sem volt zökkenőmentes, hogy digitálisra formáljuk a liturgiáinkat, azonban számomra megnyugtató volt a tudat, hogy az online közvetítéseken keresztül sokakkal vagyunk együtt az Úr körül. Így végre valamivel többet tudtam aludni, tudtam a kerttel is foglalkozni, és számos dolgot rendbe tudtam végre tenni.

Hogy ne maradjak a pusztán fizikai síkon, ezért a háttérre is rátérnék mindennek! Nekem az elcsöndesedésre ritkán van igazán időm, így nagyon nagy várákózással néztem az időszak elé. Nagy kincs a mai világban, amikor módunk van befelé élni egy kicsit! – Tudom, hogy sok családnak, vagy olyanoknak, akiknek otthonról kellett dolgozni, ez sok esetben nem adatott meg, de végül nekem sem egészen. Kincs az, amikor életünk napról napra jobban belemerül a csendbe! Meglepő volt, hogy mennyi ember nem tudott mit kezdeni ezzel a csennel! Számomra a karantén időszaka a lelki feltöltődés eszközévé is vált. Lehetőség volt arra is, hogy az Eucharisziával való kapcsolatunkat elmélyítsük. A vágyódás felszítése, a hiányérzet mind-mind segít abban, hogy a megszokott rutin helyett őszinte sóvárgással vegyük most magunkhoz!

Talán jobban megtanultuk tisztelni azokat a személyeket is, akik a társadalmunkat összetartják! Olyanokat, akik nem anyagi haszon miatt, vagy a kényelmes munkakörülmények miatt vállaltak fel egy-egy szakmát, hanem hivatásként élik meg a feladataikat. Ráadásul az Úrnak bemutatott áldozatot mi, papok is talán jobban megérthettük, hiszen néha a szentmise is eltolódik a közösségért való túlzott megfelelés irányába, akárcsak a papi életünk... Kísértés ez a papi léleknek, hogy ne a lényeggel foglalkozzunk, hanem a forrás helyére állítsuk a következményt. Mivel Istent szeretem, ezért szeretem embertársaimat és nem fordítva! Most igazán Istenért, a legszentebb áldozat folytonos bemutatásáért misézhattünk, s az imádság lehetett az életünk alappillérvé újra!

Nagy veszély, hogy mindig csak az ideális helyzetet keressük az életben ahelyett, hogy a jelen helyzetből akarnánk kihozni a legtöbbet! Talán keresztényként ellen tudtunk állni ennek a kísértésnek, hogy így ténylegesen növekedve jöjjünk ki ezekből a hónapokból, ahelyett, hogy csak elszenvedtük volna azokat!

Miklós atya

A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusról

Az utazási korlátozások és a tömegrendezvényekre vonatkozó új szabályok megnehezítették volna a **Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszuson** a hívek részvételét, ezért azt a Vatikán által jóváhagyott új időpontban, **2021. szeptember 5-12.** között rendezzük meg Budapesten. Aki már regisztrált az iec2020.hu honlapon, bizonyára kapott értesítést emailben a változásról. A programokra már átutalt jelentkezési díjakról várhatóan interneten keresztül lehet majd rendelkezni: visszautalást kérni, vagy átíratni az új időpontra áttett programokra.

Kaptunk még egy évet arra, hogy felkészülhessünk, és megfontolhassuk, hogyan tudnánk bekapcsolódni a közös ünneplésbe. Ami a kényszerű bezártság miatti belső elmélyülés hatására megérett bennünk, az tanúságtevő részvételünkkel mind gazdagíthatja majd a jövő évi kongresszust.

A nehézségekben elsóhajtott "Jézus, segíts!", „Uram, irgalmazz!” fohászok Jézus felé fordítanak minket, aki az Eucharisztia megalapítása során megígérte, hogy velünk marad. Egyházát, saját testét az Eucharisziával táplálja és erősíti, amit az elmúlt hónapokban úgy éhezünk. Ezt a bensőséges közelséget várjuk és éljük meg még intenzívebben a jövő szeptemberi Eucharisztikus Kongresszus közös imádságaiban, közös énekléseiben és tanúságtételeiben.

Bartal Péter, Pályiné P. Nóra

„Az Úr velük volt munkájukban.” (Mk 16,20a)

Az idén 30 éves Felső-krisztinavárosi Gitáros Együttes (FeGE) egy karanténzenével készült Urunk mennybemenetelének ünnepére. Ennek apropóján beszélgettünk az együttes két tagjával: Hernády Balázssal, aki az együttes jelenlegi vezetője és Hatvani Istvánnal, aki az együttes basszusgitárosa és korábbi vezetője.

Hogyan szólít meg Benneteket Urunk mennybemenetelének ünnepe? Mi készítetett Titeket arra, hogy ezt a felvételt elkészítsétek?

Balázs: Megerősít bennünket szolgálatunkban. Márk evangéliumának záró szavai: „Az Úr velük volt munkájukban, és tanításukat csodákkal kísérte és igazolta.” (Mk 16,20)

Ez a szentírási szakasz ma is aktuális. A mi feladatunk, hogy a zene, amely által szolgálunk, méltó legyen az Úrhoz és lélekiemelő legyen a testvérek számára. Minden vasárnap miseszolgálatot látunk el, amire heti kétszer, szerdán és vasárnap próbálunk. Nálunk ez a közösség által beletett munka nyitja meg az utat a csodák felé: amikor látjuk egy-egy arcon, hogy a zenénk által találkozás jön létre Isten és ember között. És ez a kegyelem ránk is visszahat, nagyon sokat kapunk plébániánk közösségétől, ezért sem szerettünk volna elszakadni a karantén ideje alatt tőlük.

István: Hogy örömet szerezzünk a híveknek, a közösséghez tartozás élményét adhassuk nekik és egyúttal mi magunk is összejöjjünk e cél érdekében; kicsit az izoláltságban is érezzük, hogy egy közösség vagyunk. Személyes motivációm volt, hogy példát mutassunk mi is, hogy a közösségi média ellentmondásos lehet, de jól használva, a jó cél érdekében nagyon sokat adhat, sőt közvetíthet; esetünkben a remény és Urunk mennybemenetelének hírét.

Hogy készül el egy ilyen videó? Mennyit dolgoztatok azon, hogy ez a zenei és képi világ megszülethessen?

István: Igazán megtisztelő, hogy már képi világról beszélünk, így olyan érzésem van, mintha egy hollywoodi teljes estés filmet raktunk volna össze (mosolyog - a szerk.). Összességében szerintem 20 órányi nettó munkánk van benne együttes szinten. Először Balázs készített egy "mankót", amire mindenki feljátszotta otthon a saját szólamát, természetesen úgy, hogy a mankó ne hallatszódjon, majd következhetett a munka dandárja. Balázs kész forgatókönyvvel keresett meg, hogy pontosan mikor és hogyan jelenjünk meg a videóban. Ez alapján a kapott videókat és sok esetben az ezekhez külön felvett hanganyagokat összefűztük, volt, hogy képkockánként illesztettük helyre, mert a videó és a hozzá tartozó hang is el volt csúszva, a külön felvett hanganyagokról nem is beszélve...

Azonban minden perce megérte, mert örömet szerezhettünk a testvéreknek, akik már hónapok óta nem találkozhattak velünk személyesen, és valószínűleg csak szeptemberben fognak legközelebb. Ráadásul a közösséget is összehozta, ha másképp nem, virtuálisan.

Hogyan éli meg az együttesetek ezeket az időket?

Balázs: Nehezen. Már a kezdetekkor hamar kiderült mindenki számára, hogy ez az átállás az otthoni életmódra nem megy egyik napról a másikra, teljesen új szokásokat kell magunknak kialakítanunk. Ebben az időszakban háttérbe szorul a zenei-szakmai munka, inkább a közösség megtartására, erősítésére fókuszálunk. Kéthetente online társasozunk, illetve eddig mindenkinek tartottam egyenként egy-egy online szólampróbát, valamint „best practice”-eket gyűjtöttünk össze közösen az otthoni gyakorláshoz, amit mindenki egyéni ütemben végezhet. Emellett bekapcsolódtunk a plébániai miseközvetítésekbe is: a járványügyi szabályokat betartva kéthetente szolgáltunk szentmisén, csökkentett létszámban, maszkban, távolságot megtartva, a lehető legkevesebb időt együtt töltve. Kézzelfogható sajnós, hogy ezek az alkalmak nem nyújtották azt a közösségélményt, amiben egyébként normál esetben részesülünk.

Gyönyörű jubileumhoz érkezik idén a FeGE. Hogyan ünnepeltek?

Balázs: Egy kerek évforduló mindig különleges és egész tanévet meghatározó. Az ünnepi sorozatot, reményeink szerint, október 10-én egy koncerttel nyitjuk. Évközben, az adventi és nagyböjti áhítatokat, illetve az örömenéléseket (karácsonykor, húsvétkor és templombúcsúnkor) igyekszünk majd különlegesebbé tenni a jubileum végett. A 2020/21-es tanév végén, Te Deum-kor pedig hálát adunk nemcsak a tanévért, hanem az elmúlt három évtizedért is egyben. Ugyanakkor ilyenkor sem szabad elvesztenünk a fókuszot. Jövőre sem elsősorban magunkat ünnepeljük. Mindezekről most nem beszélgethetnénk, ha az Úr nem tartott volna meg bennünket szolgálatában. Erről sosem szabad elfelejtkeznünk.

Mit jelent Nektek egy ilyen közösséghez tartozni?

Balázs: Kamaszkoromnak két meghatározó közössége volt, az egyik a gitáros együttes. Tizenegy évvel ezelőtt 13 évesen csatlakoztam a közösséghez. Ha nem is volt a klasszikus értelemben nehéz kamaszkorom, személyiségem fejlődése szempontjából az itt megforduló tagok voltak a legnagyobb hatással rám. Legtöbbet Istvánnak köszönhetek, aki a kezdetektől fogva támogatott és segített tanácsaival, de kivétel nélkül mindenkitől tanultam valamit, ami által több lettem. Ugyanennyire fontosnak tartom még a közösség megtartó erejét. Ezt a két dolgot küldetésemnek tekintem, hogy bárki, aki az együttesbe kerül, be tudjon illeszkedni és jól érezze közöttünk magát.

István: Tanúságtételt és folytonosságot. Hogy egy kicsit személyesebb szemszögből közelítsem meg a választ, számtalanszor szegezték nekem a kérdést ismerőseim az elmúlt 20 év alatt, amikor nem mentem el egy szerda esti programra, vagy vasárnap már siettem vissza pl. a Balatonról a próbára, hogy "...most komolyan nem érsz rá?" vagy "...már megint próbálni kell menned?" Biztos vagyok benne, hogy sokunknak kell válaszolni hasonló kérdésekre nap mint nap, amikor épp misére igyekezünk, vagy próbálunk aktívan részt venni az egyházban világi közösségi programok helyett... Igen, tanúságtételnek élem meg, hogy örömmel megyek a próbára és misére, és ahelyett, hogy magyarázkodnék, inkább elhívom ismerőseimet is. Idillin hangozhat, de állítom, hogy az adventi és nagyböjti áhítatok, amiket tartunk, számtalan olyan embert vonzanak be, akik amúgy nem járnak templomba, és ha csak egyetlen gondolat vagy dallam megszólítja őket és ezzel közelebb kerülnek Istenhez, vagy csak egy meghittebb napjuk lett, már megérte.

Balázs, milyen érzés egy olyan együttes vezetőjének lenni, amely korábban alakult, mint hogy Te megszületnél?

Balázs: Hatalmas megtiszteltetés és egyben nagy felelősség is. Az együttes együtt hordozza az elmúlt harminc év örökségét, ami engem személy szerint büszkeséggel tölt el. Az alapvető célok és értékek, mint például a szolgálat és a közösség, változatlanok maradtak ebben a három évtizedben. A mi feladatunk, hogy az idő múlásával ezeket a mindenkori együttes arcára formáljuk. A másik dolog, ami a kezdetektől fogva nagyon tetszett, hogy vannak az együttesnek saját dalai. 2003-ban jelent meg lemezünk *Maradj itt velem!* címmel, ami közel 20 számot tartalmaz. Azóta is születtek új számok, és ezeket a dalokat mindig szívesen játszunk. Kicsit saját gyermekeinkként is tekintünk rájuk, még akkor is, ha ennyi év távlatából már a dal szerzőjét sem ismerjük. Ennek ellenére inspirálóan is hathatnak. Ezek miatt az értékek és dalok miatt kezdtem el alapvetően a szolgálathoz köthető, a Bibliában és a liturgiában is megtalálható szövegeknek a megzenésítését, amelyek közül kettőt, a Szent Ágoston miseordináriumot és a Szent Titok című dalt emelném ki, ami az Úrfelmutatás szövege megzenésítve. Bár mindegyik éneknek kötött a szövege, úgy érzem, ezeknek a daloknak a dallamvilága jött a legmélyebbről belőlem, aminek azért örülök, mert ezek a textusok nagyon fontos elemei a liturgiának.

Hogyan kapcsolódnak egymáshoz az együttesben jelen lévő generációk?

Balázs: Erre egy háromdimenziós választ tudnék adni. Először is a jelenlegi együttesben a kormegoszlás 13 és 33 év között alakul. Legtöbbször a gimnázium utolsó, vagy az egyetem első éveiben járó fiatalok, de a közösségi programokat úgy kell megszerveznünk, hogy az mindenki számára értékes legyen. Ezen a téren azt tapasztalom, hogy nagyon odafigyelünk a kisebbekre, így ők is az együttes teljes értékű tagjainak érezhetik magukat. A második dimenziója a generációknak az, hogy a harminc év alatt sokszor kicserélődött a társaság. Csak az én bő tízéves ittlétem alatt – egy-

két tagot leszámítva – négyszer, ami nem meglepő, ez az élet természetes velejárója. Ez az alapítókat, Madocsay Ákost (Mado-t) és társait (pl. Szabó Orsit †) is dicséri, mert anno nem csak egy együttes, hanem egy olyan közösség alapjait fektették le, amely nyitott volt minden olyan fiatal számára, aki részt szeretett volna venni a szolgálatban és mellette barátokra is szert tehetett. Ennek a dimenzióknak a gyümölcse az együttes tagjai között kötött házasságok és életre szóló barátságok, melyekből többnek voltam már én is szemtanúja. A generációk harmadik kapcsolódása pedig éppen a jelenben érik be, hiszen most kerülnek abba a korba a korábbi tagjaink gyermekei, amikor már ők is be tudnak csatlakozni az általuk tanult hangszerekkel egy-egy szolgálatba, zenés alkalomba. Szép példája lesz ennek a már említett 30 éves koncerten, amikor apa és anya fiával és lányával együtt fog muzsikálni pár számon keresztül. Ez a korosztály lesz az együttes következő generációja. Azt látni, mennyire lelkesen zenélnék közöttünk, nagyon nagy öröm számomra.

Ezek szerint a már nem aktív tagok is tartják Veletek a kapcsolatot?

István: Természetesen! A már nem aktív tagoknak hála, hogy mindig vissza tudunk nyúlni a gyökerekhez, mi pedig egy kicsit visszahozzuk számukra fiatalságukat, legalábbis merem remélni. Az együttes korábbi vezetői (Mado, Szentandrás-Szabó Kata,...) és az alapítás óta zenélő tagjai (Szentandrás-Szabó Domi, Mészáros Peti) is rendszeresen megfordulnak egy-egy gitáros misén. Van, hogy csak énekkel a padokból, családdal, gyerekekkel, de van, hogy az oltár mellett velünk együtt szolgálnak.

A különleges alkalmakkor, mint az adventi- és nagyböjti áhítat, vagy pl. az 5 évente megrendezésre kerülő jubileumi nagykoncert is egy olyan esemény, amelyen mind zeneileg, mind pedig morálisan is erősítik az aktív tagság soraikat, sőt, még a nyári táborokban is meglátogatnak bennünket egy-egy napra. Teljesen más dinamikát ad a zenélésnek, amikor mise előtt, vagy a próba szüneteiben anekdotáktól zeng a plébánia, majd mindannyian együtt szolgálhatunk. Nyugodtan mondhatom, hogy tapasztalatukkal - legyen szó gyakorlati, zenei, vagy morális/közösségi kérdéssről - nagyon sokat hozzátesznek az együttes működéséhez, és egyben jó látni, ahogy ők is felveszik a 30 év alatt megváltozott "ritmust"; és igazából tényleg csak a "ritmus" változott, hiszen a lényeg - a szolgálat az Úr házában - örökérvényű maradt. Úgy vélem, hogy a mindenkor feltett szándék, - és ezt tapasztaltam Baláztól is az elmúlt 5 évben - hogy megmaradjanak azok az értékek, amelyek generációkat tudnak összehozni a Felső-krisztinavárosi templom gitáros miséin, mind a padok soraiban, mind az oltár körül.

Hol találkozhatunk mostanság Veletek?

István: A jelenlegi járványhelyzetben egyelőre csak a miseközvetítésekben, a plébánia honlapján keresztül elérhető online hangtárunkban és a Facebook oldalunkon (fegy1990). Reméljük, hogy a következő iskolai tanévtől már minden vasárnap szolgálhatunk az esti ifjúsági szentmisén.

A legfontosabbat pedig majdnem elfelejtettem. Szeretettel várunk mindenkit 30 éves születésnap nagykoncertünkre 2020.10.10-én, szombaton 19:00-ra az Apor Vilmos Közösségi Házba (Budapest, XII. kerület, Apor Vilmos tér 9.)!

Hatvani István és Hernády Balázs
(Fotó: Fejérdy Ágnes)

Az interjút készítette:
Muhi András Zsolt

Szentségimádás

Kisap koromban Hollai Antal spirituális atya az ima lépcsőfokairól a következőt mondta: A középkori szerzeteseknek volt egy „imalétrájuk”, amin keresztül próbáltak közelebb kerülni az Istenhez. Ez a következőkből állt: *lekció divína* (Istenről szóló olvasás), *meditáció* (elmélkedés), *oráció* (könyörgés), *kontempláció* (szemlélődés), és *akció* (cselekvés).

Tehát ez az imamódszer arra hív, hogy először az agyunkat használjuk. Elolvassunk és igyekszünk megérteni egy részt a Szentírásból vagy olyan olvasmányból, ami képes közelebb vinni az Istenhez. Amikor már megértettük a leírt szavakat, átlépünk az elmélkedés szintjére. Átgondoljuk, amit olvastunk, és megpróbáljuk az életünkkel összekötni. Az imádságnak ez a meditációs része. Ezt a kifejezést sokszor tévesen használják. Itt még a saját gondolatainkkal vagyunk elfoglalva. Az elmélkedés után szinte önkéntelenül megszületik az emberben a könyörgés, az oráció. Megszületik a szívünkben a vágy Isten iránt. Felkiáltunk Istenhez, kérve az Ő kegyelmeit életünkre. És amikor már elfogy az összes könyörgésünk, akkor még jó csendben lenni. És ez már az adoráció vagy a kontempláció – az imádat és a szemlélődés. A jelenlét érzése. Miután megküzdöttünk magunkkal, Istennel szemléljük az életünket. Érezzük, hogy Ő itt van mellettünk. Amikor elmegyünk szentségimádásra, akkor rögtön a központba lépünk, a jelenlétbe. Vianney Szent János története a legegyszerűbben fejezi ki. Amikor észrevett egy kapát a templom bejáratánál, ami ott volt órákon keresztül, megkérdezte a szerszám tulajdonosát, hogy mit képes a templomban ennyi ideig csinálni? A válasz egyszerű volt: Én nézem Őt, Ő néz engem. Ahogy Varga László püspök atya írja a könyvében, abban a francia tájszólásban még úgy is érthető, hogy én elfogadom Őt, Ő elfogad engem... Ez a központ, ez a lényeg. Ha ez megvan, akkor nagyon gazdagok vagyunk.

Kálmán József atya, a főegyházmezei Cursillo lelki vezetője

Hirdetések – Nyári miserend!

Templomunkban nyilvános szentmise előreláthatólag június 15-én, hétfőn reggel 7:30 órakor lesz. A nyári időszakban ettől kezdve a hétköznapi szentmisék hétfőn, kedden, szerdán reggel 7:30 órakor, csütörtökön, pénteken és szombaton este 18 órakor lesznek. A vasárnapi és az ünnepi szentmisék reggel 7:30, 9:00, 10:30, és este 18 órakor lesznek.

Urnatemetőnk július első vasárnapján már a szokott rend szerint, délelőtt 8-tól 13 óráig látogatható lesz

Anyakönyv

2020. március - május

Az Egyház új tagjai:

Jóvér Ilona

Ferenczy Balázs

Akiktől búcsúzunk:

Párizs József (86)

Farkas Sándor (90)

Csókássy Ervinné (86)

Pokorny Ferencné (85)

Seidl Ambrus (64)

Hölvényi Györgyné (86)

Besse László (79)

Dr. Páll Gábor (91)

Szabó Ferenc (78)

Molnár Ottó (94)

Szebenyi Béla (94)

Pásztor István (71)

Dr. Erdődi Zoltán Gyuláné (82)

Hargitai Lajos (92)

Dr. Kövesdy Jánosné (93)

Dr. Albini Endréné (91)

Baranyai Attila (79)

Rokk Józsefné (92)

Bella Lászlóné (91)

Török Jánosné (77)

Tímár Lajos (85)

Dr. Novák Tamás (99)

A Felső-krisztinavárosi Keresztelő Szent János Plébánia közösségének lapja
Megjelenik évente négyszer: adventre, nagyböjtre, Te Deumra és Veni Sanctéra

XXIII. évfolyam, 3. szám 2020. ÚRNAPJA--TE DEUM

Szerkesztik: Lukách Krisztina, Tózsér Ágnes, Muhi András, Hemády Balázs, Máriáss Mihály

ujsg@felsokrisztina.net – www.felsokrisztina.net

Az újság ingyenes, előállítási költsége példányonként 100Ft. Kérjük a kedves híveket,
amennyiben tehetik, támogassák a lap további megjelenését. Köszönjük.